



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

In Devteronomivm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

ordinem hic prætermiffum effe. Certum est enim, idolum vitulinū prius in cineres redactum, quam Moyfes fecundam quadragefimam aufpicaretur: hoc tamen v. 8. commemoratur; illud 21. Rurſus Deus Moyſi de dolandis tabulis prius mandatum dedit, de quo initio cap. ſequentis, quā in ſepulchris & Cadesbarne peccarent Hebræi, de quo hoc cap. v. 22. Idcirco verò temporis ordinem neglexit, quod ſuæ gentis delicta congerere vellet. Sic delictis in Sina admiſſis ea coniunxit, quæ in ſepulchris & Cadesbarne commiſſa ſunt, tum v. 25. redit ad ſecundam quadrageſimam in Horeb tranſactam, ante Incendium, Sepulchra, & miſſos exploratores, de quibus egerat v. 22.

DEUTERONOMII X. v. 1.

In illo tempore dixit Dominus ad me: dola tibi duas tabulas. Hoc dictum fuiſſe vltimo die ſecundæ Moyſis quadrageſimæ notaui ſupra Exodi 22. quæſtione de tribus Moyſis quadrageſimis, num. 10. & 11. & Exodi 34. v. 2. Fauet Abulenſis in hunc locum his verbis: *Id eſt, finiti 40. diebus ſecundis, quibus iacui orans ante Dominū: tenendo quod fuerint tres quadrageſime. Si autem velis dicere, quod ſolum fuerunt due; eſt ſenſus: in illo tempore dixit Dominus ad me. id eſt, dum ſtare orando ante Deum, in illis 40. diebus. Et tunc dicemus, quod in iſtis ſecundis 40. diebus facta fuit oratio. & remiſſio, & deinde in iſdem ſcripta & data ſunt ſecunda tabula. Sed primum verius eſt. Hæc ille.*

Finita iſta quadrageſima.

Ibidem. v. 10.

Ego autem ſteri in monte ſicut prius quadrageſima diebus ac noctibus, exaudiuiq; me Dominus etiam hac viſe, & te perdere noluit. Hæc etiam ad ſecundam quadrageſimam Moliam referenda exiſtimo, ob rationes allatas cap. præcedenti. v. 25. Tunc enim & orauit Moyſes pro populo ne deleretur, & plenè ſe exauditum fuiſſe indicat Exodi 33. v. 17. vbi cum populo ſingularem Dei aſſiſtentiam, quaſi reconciliationis ſignum petiſſet, dixit Dominus ad Moyſen: *& verbum iſtud, quod loquor ad faciem tuam: Merito autem Moyſes duræ cervicis populo hanc ſecundā quadrageſimam toties occidit, ut ſuam Iſraëlitæ malitiam deſtarentur, ac tandem aliquando deponerent, ob quam Propheta tam diu inter ſpem & metum orationis ieiunium adiunxerat. Aliud eſt de tertia quadrageſima, qua ſeruus Dei cum Deo iam placato ſuauiſſimè egit, & ex eo confortio radijs gloriæ ornatus eſt, quam ob rem non erat, quod Hebræos redarguens huius tertiæ quadrageſimæ faceret mentionem.*

Durans 2. quadrageſima.

DEUTERON. XXXIV. v. 7.

Moyſes centum & viginti annorum erat, quando mortuus eſt. Nulla eſt ratio dubitandi, quin iſte annus, quo Moyſes obiit, fuerit ab exitu de Egypto quadrageſimus iam fermè deſinens: cum Deuteronomium hoc anno, prima die menſis vndecimi, populo tradere inceperit, Deut. 1. v. 3.

Etus & obitus Moyſis.

2. He-

P. Philippi

Chronologia
6. Testamenti

A. IV
17

putat ab exploratorum missione, vsque ad Iordanis transitum sex saltē aut septem dies effluxisse, ac idcirco ante 7. diem primi mēsis, & Moyse 30. diebus parerunt, & postea exploratores ē castris Ierichunta ablegatos fuisse. Torniello inscribit Bonfrerius in hunc locum, laudato Iosepho, dum Moysen ponit prima die mensis duo decimi vita functum. Petavius se Tornielli suffragatorem & aduocatum faceret, ratus Moysen sub finem mensis 11. obiisse, & minimē admittendam Hebræorum traditionē, qua Moysen 7. die Adar natum ac mortuum putant, nisi duplici Adar interueniente annus iste intercalaris fuerit.

6. Salius ē contrario ad an. m. 2583. num. 325. traditionem illam Hebræorum recipit, ea saltem ex parte, qua Moyses 7. die mensis Adar ex hac vita migasse putatur. Ad rationem Tornielli respondet, Exploratores emissos luctu haberi necdum expleto, id enim à Iosue, in abscondito, factum dicitur. Iosue 2. vers. 11. Communis enim populi luctus clandestino duorum virorum abscessu non interturbatur. Vide Salius an. m. 2584.

7. Vtra harum opinionum alteri præponenda sit, mihi non constat. Hoc solum annoto: ex dictis §. 4. & cōmuni authorum sententia non videri Moysen obiisse 4. Septembris, quo tamen obitus illius annua celebritate recolendus notatur in Rom. Martyrologio & Græcorum Menologio. Legitimē enim causæ non desunt, cur aliquando, sancti alicuius festum Ecclesiasticis tabulis, non eo die inscribatur, quo ille ad meliorem vitam transijt.

8. Moysen 40. primos vitæ suæ annos in aula inter Principes, totidem in Madianitide inter pastores & cælitates totidem in solitudine inter Israelitarum turmas & arumnas transegisse, omnium est sententia. Addit Adrichomius annum quadragesimum Principatus eiusdem morte illius præcise expletum fuisse, quod Salius Ducatum Moysis ab Exodo auspicianti non probatur. Verum si quis annos istius Principatus ab eo tempore accerseret, quo ipse primū ex Madianitide redux ad Pharaonem adijt, & inde ad Exodum fermē sesquimensē computaret, non multum ab Adrichomij calculo discederet. Malo tamen cum alijs annos Principatus Moysis cum annis peregrinationis in deserto, ab exitu de Terra Egypti deducere, & fateri ad anni quadragesimi complementum, mensem & eo amplius defuisse.

9. Ac quotus annus ab Orbe condito, quotus ante Christum excessui Moysis consecrandus est? Annum m. 2493. consecrant Vincent. spec. hist. lib. 2. c. 52. Cornelius, Petavius, Bucholcerus, Caluissius, Alstedius, & quot quot ferē, prætermisso Cainan iuniore Abrahamum Thare septuagenario natum autumant. Salius & Torniel. an. 2583. definentem. Bonfrer. 2578. Beroaldus & Broughtonius 2553. Capellus 2543.

10. Anno ante Chr. 1491. mortem Moysis notat Petavius, qui erat Periodi

K k

Iulia

Opinio

Conclusio

Tres partēs vitæ Moysis & quales.

De anno quo Moyses obiit varia opin.

Itē de Anno ante Chr.

P. Philippi

Chronologia Testamenti

A. IV

17



UNIVERSITÄTS- BIBLIOTHEK PADERBORN

Julianæ 3223. cyclo Lunæ 12. Solis 3. litera Dom. D. Salianus ante Chr. an. 1458. Caluſius & Alſtedius 1455. Capellus 1457. Bucholcerus 1458. Porro Salius vt alibi monui vulgarem Chriſti æram vno anno, Caluſius duobus parat.

*Item de die
mensis
Romani.*

11. De die mensis Romani nihil certo ſtatui poteſt. Si Moyses ante Chriſtum 1491. vltima die mensis vndecimi moriendi debitum ſoluat, vt Petauus, non video, quid ei iure opponatur. Tunc enim mensis primus poterat circa 28. Martij, mensis duodecimus circa 26. Februarij, vt indicat illius Epacta 3. cum æquinoctium non procul à die 3. Aprilis Iuliani. Anno verò ante Chriſti Epocham 1457. circa 10. Aprilis Nisan apertus Aureo numero 8 lit. Equat. E. Epacta 19. cumque annus ille Hebraicus laris ſiue 13. Lunationum fuerit, nihil verat, quo minus Moyses 7. die 7. die mensis duodecimi extremum vitæ ſuæ diem claudere potuerit.

12. Addit Salianus in Epitaphio Moyses eum obiſſe à morte Aaroni ſificis mense octauo, à Iosephi Patriarchæ obitu, anno 184. Iacobi 265. Abrahæ 370. à diluuiò 927. Bonfrerius in fine Pentateuchi ad ingreſſum Terram, quo instante mortuus est Moyses annos computat à Natiuitate 1523. à diluuiò 923. à confuſione linguarum 791. ab inchoata Aſſyriarum monarchia 648. A natiuitate Abrahæ 540. ab excessu Abrahæ à Chaldaea à excessu Abrahæ ex Charan 465. à natiuitate Iſaac 440. à matrimonio cum Rebecca 400. à natiuitate Iacob 380. à morte Abrahæ 365. à Iacob in Meſopotamiam 303. à natiuitate Ioseph 289. à deſcenſu in Aegyptum 250. à morte Iacob 233. à morte Ioseph 179. à natiuitate Moyses ab Exodo 40.

*Opinio
austhoris.*

13. Ex mea ſupputatione mortuus est hic Propheta, cum proximus eſſet annus mundi 2584. diluuij 928. nati Abrahæ 546. nati Iſaac 446. confuſionis 471. deſcenſus in Aegyptum 256. anno ante æram Chriſti 1457. throniſmum Dauidis 376. ante fundatum à Salomone templum 449. templi reſtaurationem Duce Zorobabele 937. ante Hebdomadam 1000. ante regnum Cyri apud Perſas initum 898. ante Monarchiam Romanorum 1127. ante Monarchiam Romanorum 1427. denique 1488. ante natum Ieſu Chriſti ac Saluatoris noſtri, cui honor & gloria in æternum, Amen.

FINIS
Notarum Chronologicarum in Libros V.
Moyses.